

Kære Folketingets socialudvalg

Jeg skriver til jer som en bekymret socialarbejder gennem mere end 33 år, da jeg er bekymret for hvordan vi sikrer at udsatte borgere har fagligt dygtigt og langtidsholdbart personale til at sikre at deres liv er godt og meningsfuldt.

Jeg er efter 30 år som leder af private sociale tilbud, ansat som Faglig Leder i Handicapcenter Fyn, afdeling Låddenhøj som er et aktivitets- og samværstilbud §§103 og 104 i Region Syddanmark. Jeg har derudover været medlem af bestyrelsen i Landsorganisationen for Sociale Tilbud i 14 år og deraf 2 år været bestyrelsesformand og formand for fagligt udvalg.

Problemstilling:

Aktuelt har vi en pædagog som går på efterløn efter 26,5 år på Låddenhøj, som egentlig gerne ville bevare en tilknytning til arbejdspladsen og være vikar. Udfordringen er dog, at hun bliver modregnet i sin efterløn når hun har vikartimer, og dermed forsvinder hendes incitament til at være vikar. Vi mister en mangeårig medarbejder som vikar og giver hende ikke mulighed for at sikre den viden og de relationer hun har opbygget til nogle af de mest udsatte borgere i Danmark.

Hvis hun arbejdede på et sygehus eller et plejehjem måtte hun gerne arbejde samtidig med efterlønnen uden modregning og det forstår jeg absolut intet af!!!! Hvorfor er der forskel? På mange andre områder sammenlignes vi med og er underlagt lovgivning for sygehuse fx Styrelsen for Patientsikkerhed....

Der er generelt massive udfordringer med rekruttering af faglært personale til de borgere vi har, da de er udfordrede både fysisk og psykisk. Samtidig er det et arbejde med høje følelsesmæssige krav, og det samme gør sig gældende rigtig mange steder i regioner, kommuner og på private tilbud.

Dertil er der massive udfordringer med at personalet kan holde til at arbejde med borgergrupperne i mange år uden at risikere at blive syge af det, og statistikkerne viser jo at det går den forkerte vej og flere må søge væk fra arbejdsfeltet.

Vi gør hvad vi kan rent arbejdsmiljømæssigt for at sikre arbejdsvilkår, men det er et faktum at økonomien i kommunerne der placerer borgerne er pressede og dermed bliver vi ofte presset til at klar opgaver med borgerne, dokumentation og sundhedsarbejde til en takst som ofte er for lav og presser personalet. Det gør at mange søger væk og dermed opnår vi videnstab og relationstab, og borgerne er

dem der i sidste ende lider på grund af det og personalet ender med at betale en høj pris.

Det er en ond spiral, som jeg mener vi må arbejde hårdere på at få stoppet inden der slet ikke er nogen der søger ind på velfærdsuddannelserne (tallene for 2024 viser jo med uhyggelig tydelighed at det allerede er en virkelighed at få ønsker at arbejde med mennesker med særlige behov). Vi må og skal gøre noget for at skabe et image som de unge bliver draget af, så der også i fremtiden er kvalificeret personale der ønsker og vælger faget til.

Tilbage til efterlønnen.... Hvis du arbejder på et sygehus eller et plejehjem kan du godt gå på efterløn og have vikararbejde uden af blive modregnet. Det kan de fordi der har været politisk bevågenhed på dette områdes rekrutteringsudfordringer, men for mig at se er der de samme udfordringer for pædagoger på bosteder og beskæftigelsestilbud. Jeg ved ikke om ordningen for ansatte på sygehuse og plejehjem forlænges i januar 2025, men jeg håber det og mener det ville være på sin plads at medtage pædagoger i ordningen. Jeg håber ikke der skal flere mediesager til for at der også kommer politisk fokus på vores område, for der er borgere og personale der betaler dyrt for det manglende fokus.

Vi skal arbejde længere og længere, og hvis vilkårene var gavnlige er jeg overbevist om, at flere pædagoger ville vælge at bevare en vis tilknytning til arbejdsmarkedet i flere år med færre timer og ikke på fuld tid fordi de simpelthen ikke kan holde til det.

Det er for mig at se tude tosset at man ikke også tænker på, at de penge der tjenes uden modregning jo kommer ud og arbejder i samfundet og dermed skaber en win win situation for samfund, personale og borgere.

Jeg har også henvendt mig til SL som faglig organisation for socialpædagoger, da de skriger på at få flere faglærte medarbejdere på de forskellige tilbudstyper. Jeg kunne ønske mig et fleksibelt arbejdsmarked der er indrettet efter hvad arbejdsstyrken ønsker og kan levere, da det i min bevidsthed vil kunne få flere til at ville være socialarbejdere. Det er jo langt fra et nyt fænomen at der mangler pædagoger, så jeg synes ikke at vi kan vente længere og derfor kontakter jeg hermed vidt og bredt.

Vi skal arbejde med at få unge til at ville vælge at være stolte af at være socialarbejdere og ligeledes at dem der har været socialarbejdere i årtier kan blive

ved med at arbejde det de kan uden at blive økonomisk straffet for at ville gøre en indsats for de allermest udsatte borgere i vores samfund.

Målet er:

Væk med modregning i efterløn ved vikararbejde.

Jeg står gerne til rådighed for yderligere uddybning hvis der er behov og ser frem til at få en tilbagemelding.

Jeg har ud over denne henvendelse til Folketingets Socialudvalg henvendt mig til Socialpædagogernes Landsforbund og til Landsorganisationen for Sociale Tilbud.

De bedste hilsner

Susan Knage Møller